

Kalbos atmintinės ir rekomendacijos

Dėl būdvardžio *kūrybiškas (-a)* ir *kūrybingas (-a)* vartojimo

Neretai kyla neaiškumų dėl būdvardžio *kūrybiškas (-a)* ir *kūrybingas (-a)* vartojimo atveju. Taigi kuo skiriasi šios būdvardžio formos *kūrybiškas (-a)* ir *kūrybingas (-a)*? Kurią būdvardžio formą vartoti, siekiant apibūdinti veiklą – *kūrybiška veikla* ar *kūrybinga veikla*?

Kalbant apie veiklą, vartotina būdvardžio forma *kūrybiška*, nes *kūrybingas* būna žmogus.

Atkreiptinas dėmesys, kad priesagos *-ingas* vediniai žymi palinkimą į pamatiniu žodžiu reiškiamą daiktą, pamėgimą ko, pvz.: *kūrybingas* žmogus – „linkęs į kūrybą, daug kuriantis“.

Bendrinės lietuvių kalbos žodyne (el. versija) nurodoma, kad:

kūrybingas, kūrybinga bdv. (1) – turintis gabumų kurti: *Kūrybingas vaikas [žmogus]. Organizacija vienija kūrybingus mėnininkus.*

kūrybiškas, kūrybiška bdv. (1):

1. turintis naujų idėjų, mėstantis savarankiškai, lengvai randantis originalius, netikėtus sprendimus: *Kūrybiška asmenybė.*

2. kurio esmę, pagrindą sudaro kūryba, naujos idėjos: *Kūrybiškas darbas. Klieštams siūlome kūrybiškus sprendimus.*

Įsidėmėtina, kad junginiuose *kūrybiškas darbas, kūrybiški sprendimai* būdvardis žymi, kad kūryba sudaro to darbo esmę.

Kalbininkė Gintarė Kulbeckienė

Parengta pagal „Bendrinės lietuvių kalbos žodyną“ (<https://ekalba.lt/bendrines-lietuviu-kalbos-zodynas>) ir „Lietuvių kalbos gramatiką“. Vilnius, 1997 (p. 197–198, 208).